Praha dne 6. října 2025
Č. j.: MZP/2025/210/2707
Sp. zn.: ZN/MZP/2025/210/345

Z Á V A Z N É S T A N O V I S K O

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy I (dále jen „MŽP"), jakožto příslušný správní orgán dle ust. § 149 odst. 7 ve spojení s ust. § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád") a ust. § 27 odst. 4 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší"), na základě žádosti č.j. 101851/2025/KUSK, ze dne 22.7.2025, Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a krajského stavebního úřadu, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska, vydaného pro účely územního řízení dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon"), Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství, č.j. 068690/2024/KUSK, ze dne 22.5.2024, rozhodlo po přezkoumání napadeného závazného stanoviska takto:

podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu **potvrzuje** závazné stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. 068690/2024/KUSK, ze dne 22.5.2024, vydaného dle ust. § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší, ve znění platném a účinném do 31.12.2023.

O d ů v o d n ě n í

Závazné stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. 068690/2024/KUSK, ze dne 22.5.2024 (dále jen „napadené závazné stanovisko"), bylo vydáno pro účely územního řízení ke stavbě *„Průmyslové Energetické Centrum Neratovice*", umístěné na pozemcích parc. č. 499/1, 499/2, 944/1, 947/1, 948, 949, 1020, 1228, 1229, 1230, 1232, 1233 a 1234 v k. ú. Libiš a parc. č. 416/12 a 416/17 v k. ú. Neratovice. Předmětná stavba bude obsahovat stacionární zdroje znečišťování ovzduší, vyjmenované v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší, a to pod kódem 1.2. (*Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně*), záložní zdroj elektrické energie (dieselagregát o jmenovitém tepelném příkonu v palivu cca 2,5 MW) a pod kódem 2.1. (*Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách*), zařízení pro energetické využívání odpadů s technologií roštového spalování, s celoroční dodávkou tepelné a

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

(+420) 26712-1111
posta@mzp.cz
ISDS: 9gsaax4
www.mzp.cz

Elektronický podpis
JUDr. Hana Dvořáková MBA
Ministerstvo životního prostředí
06.10.2025 15:03

elektrické energie do odběratelské sítě. Podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší, ve znění platném a účinném do 31.12.2023, vydával závazná stanoviska k umístění stacionárního zdroje, vyjmenovaného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, k řízením dle stavebního zákona, krajský úřad. Věcně i místně příslušným správním orgánem byl v daném případě Krajský úřad Středočeského kraje, a podle organizačního řádu Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚSK"). KÚSK v napadeném závazném stanovisku souhlasí s umístěním vyjmenovaných stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší z hlediska ochrany ovzduší. Dne 9.4.2025 bylo Městským úřadem Neratovice, stavebním odborem (dále jen „stavební úřad"), vydáno rozhodnutí o umístění stavby, č.j. MěÚN 012217/2025 (dále jen „územní rozhodnutí"), napadené odvoláními: **1)** obce Libiš, se sídlem Mělnická 579, 277 11 Libiš, IČO 00662241, č.j. 01602/2025/LIB/PKo, ze dne 25.4.2025 (dále jen „odvolatel 1"), **2)** spolku První neratovický okrašlovací spolek Srdcovka, se sídlem Hraniční 214, 277 11 Neratovice, IČO 14360489, ze dne 28.4.2025 (dále jen „odvolatel 2") a **3)** spolku Libišské ženy, z.s., se sídlem Příčná 611, 277 11 Libiš, IČO 17734304, zastoupeného na základě plné moci společností Frank Bold Advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČO 28359640, ze dne 28.4.2025 (dále jen „odvolatel 3").

Podobné odvolací důvody uvádí ve svých podaných odvoláních odvolatelé 2 a 3. Odvolatel 2 explicitně neuvádí, že by se odvolával proti napadenému závaznému stanovisku (požaduje pouze přezkum závazného stanoviska EIA). Ve svém odvolání se však odkazuje na toto závazné stanovisko a v souvislosti s ním uvádí, že přestože má být z rozptylové studie zřejmé, že imisní limit pro benzo(a)pyren je v zájmové lokalitě již v současnosti překročen, a provozem stavby by došlo k jeho dalšímu zvýšení, povinná kompenzační opatření uložena nebyla.

Odvolatel 3 pak ve svém odvolání cituje ust. § 11 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší (ukládání kompenzačních opatření), s tím, že předmětná stavba obsahuje stacionární zdroj, označený ve sloupci B přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, a proto se na něj toto ustanovení aplikuje. Odvolatel 3 poukazuje na skutečnost, že dle rozptylové studie dochází v případě benzo(a)pyrenu k překročení imisního limitu podle pětiletých průměrů z let 2017-2021, a imisní příspěvek stavby k jeho průměrným ročním koncentracím bude dosahovat asi 0,014 % imisního limitu. Z výše uvedeného dle odvolatele 3 vyplývá, že je imisní limit pro benzo(a)pyren v oblasti vlivu stavby již v současnosti překročen a provozem stavby dojde k jeho dalšímu zvýšení. Souhlasné závazné stanovisko tak mělo být dle tohoto odvolatele vydáno pouze v případě, když budou uložena kompenzační opatření, což se však nestalo. Dále zde odvolatel 3 poukazuje na to, že KÚSK v napadeném závazném stanovisku odůvodňuje neuložení kompenzačních opatření ustanovením § 27 odst. 1 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška"), kde se uvádí, že kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace, uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok. Odvolatel 3 však upozorňuje, že předmětné omezení se vztahuje pouze na stacionární zdroje dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší, tj. na stacionární zdroje využívající technologie, které doposud nebyly na území České republiky provozovány. Odvolatel 3 dodává, že o takový stacionární zdroj však v předmětném případě nejde.

Nad rámec výše uvedeného odvolatel 3 uvádí, že se neuplatní ani výjimka dle ust. § 11 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší, podle níž se kompenzační opatření u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Odvolatel 3 dodává, že ačkoliv není emisní limit přímo pro benzo(a)pyren stanoven, jsou určeny limity

obecně pro polycyklické aromatické uhlovodíky, do kterých benzo(a)pyren spadá. Odvolatel 3 (bez podrobnější specifikace) podotýká, že limit je určen vyhláškou a jeho mezní hodnota je 0,2 mg/m^3. Odvolatel 3 tak považuje napadené závazné stanovisko za nezákonné z důvodu neuložení kompenzačního opatření dle ust. § 11 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší.

K tomuto odvolání nejprve uvádíme, že povinnost ukládat kompenzační opatření a výjimky z této povinnosti jsou uvedeny v ust. § 11 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší. V době vydání napadeného závazného stanoviska toto ustanovení znělo takto: „*Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace nebo parkoviště podle odstavce 2 písm. d) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku. Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, jejichž příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.*“. Prováděcím právním předpisem (z poslední věty předcházejícího ustanovení) je v tomto případě vyhláška, v jejíž ust. § 27 odst. 1 je uvedeno, že: „*Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.*“. Z těchto ustanovení tedy plyne, že v době vydání napadeného závazného stanoviska se na předmětný stacionární vyjmenovaný zdroj (spalovnu odpadu) výjimka pro uložení kompenzačního opatření vztahovala, jelikož příspěvek tohoto zdroje k úrovni znečištění dle rozptylové studie byl o dva řády menší, než je uvedeno ve vyhlášce.

Ohledně ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší, na které je odkazováno v ust. § 27 odst. 1 vyhlášky, je z textace tohoto ustanovení vyhlášky jednoznačné, že ustanovení zákona o ochraně ovzduší se týká pozemní komunikace, nikoliv stacionárního zdroje. Jelikož ust. § 27 odst. 1 vyhlášky, platné a účinné ode dne 1.12.2012, nebylo dosud nikdy novelizováno, je zde coby relikt z tehdejší doby uveden odkaz na ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší, které se tehdy (a ve skutečnosti až do 31.12.2023) týkalo vydávání závazných stanovisek k parkovištím a kapacitním pozemním komunikacím. V přechodném období od 1.1.2024 do 28.2.2025 se po novelizaci zákona o ochraně ovzduší toto ustanovení nově týkalo rozhodnutí MŽP o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována, po další novelizaci od 1.3.2025 takové ustanovení již vůbec neexistuje (odstavec 1 v § 11 se již nečlení na písmena). Tedy je zcela zřejmé, že ust. § 27 odst. 1 vyhlášky nikdy nemělo odkazovat a také neodkazovalo na rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována. Z výše uvedeného je jednoznačné, že ust. § 27 odst. 1 vyhlášky se na předmětný stacionární zdroj v době vydání napadeného závazného stanoviska stran výjimky z povinnosti uložit kompenzační opatření, jednoznačně vztahovalo.

Stejně tak v době vydání napadeného závazného stanoviska platila výjimka z uložení kompenzačního opatření, týkající se absence stanoveného specifického limitu pro předmětný typ stacionárního zdroje v prováděcím právním předpisu. V tomto případě se jedná o přílohu č. 4 k vyhlášce (podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad), kde nejenže není specifický emisní limit pro benzo(a)pyren, ale není tam ani jakýkoliv specifický emisní limit

pro polycyklické aromatické uhlovodíky jako celek. Není tedy ani zřejmé, kde odvolatel 3 přišel na ve vyhlášce údajně stanovenou limitní hodnotu 0,2 mg/m^3.

V současné době je však platné a účinné znění zákona o ochraně ovzduší ode dne 1.3.2025, kdy v ust. § 11 odst. 4 absentují poslední dvě věty předchozího znění (*Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, jejichž příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.*), namísto těchto dvou vět je zde věta jediná, znějící takto: *„Souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) lze v odůvodněných případech vydat i bez uplatnění kompenzačních opatření, je-li zřejmé, že provoz stacionárního zdroje, pozemní komunikace nebo parkoviště by měly pouze zanedbatelný vliv na úroveň znečištění pro danou znečišťující látku.*". Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že v současnosti jsou bezpředmětné úvahy o aplikaci výjimek z uložení kompenzačního opatření z důvodu absence specifického emisního limitu pro danou látku u předmětného typu zdroje, stejně tak jako z důvodu, uvedeného ve vyhlášce, tedy že nárůst znečištění touto látkou by se umístěním zdroje zvýšil o méně než 1 % imisního limitu. Avšak i dle nového znění zákona o ochraně ovzduší lze dojít k závěru, že provoz předmětného stacionárního zdroje by měl pouze zanedbatelný vliv na úroveň znečištění pro danou znečišťující látku, tj. benzo(a)pyren, když maximální příspěvek k průměrným ročním koncentracím této látky je dle rozptylové studie na úrovni 0,014 % ročního imisního limitu, a to pouze v jedné lokalitě, v prostoru severozápadně od zdroje, jak též konstatuje napadené závazné stanovisko na straně 6. Je zde též třeba uvést, že podkladová rozptylová studie vycházela z tehdy aktuálních klouzavých pětiletých průměrů ročních průměrných koncentrací benzo(a)pyrenu z let 2017-2021, kdy ve většině čtverců území o rozloze 1 km^2, které pokrývaly dotčenou lokalitu, byly imisní limity pro průměrnou roční koncentraci této látky překročeny, s výjimkou severních částí území. Dnes aktuální pětileté klouzavé průměry průměrných ročních koncentrací benzo(a)pyrenu, zveřejněné na stránkách Českého hydrometeorologického ústavu dne 11.11.2024, počítané z let 2019-2023, jsou v dotčené lokalitě ve všech těchto čtvercích buď přesně na úrovni imisního limitu pro tuto látku, případně zřetelně pod ní. Ze všech výše uvedených důvodů tedy nelze dojít k závěru, že by napadené závazné stanovisko bylo nezákonné z důvodu neuplatnění kompenzačních opatření dle ust. § 11 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší.

Odvolatel 1 ve svém odvolání uvedl, že napadené závazné stanovisko se nevypořádalo s jeho připomínkou ohledně kumulativních vlivů záměru ZEVO Mělník, který je vzdálen jen několik kilometrů od umísťované stavby, a to dokonce blíže než ZEVO Malešice, pro které jsou kumulativní vlivy hodnoceny. Dle odvolatele 1 je přitom nepochybné, že zejména ve vztahu k plánovanému záměru ZEVO Mělník dojde ke kumulaci nepříznivých vlivů zejména na životní prostředí, dopravu, veřejné zdraví ap. S ohledem na výše uvedené odvolatel 1 namítá nesprávnost a nezákonnost napadeného závazného stanoviska.

K tomuto odvolání toliko uvádíme, že KÚSK se s touto námitkou odvolatele 1 v napadeném závazném stanovisku vypořádal, a to na jeho stranách 11-12. Nejdůležitější věta celého tohoto vypořádání námitky (na cca 1 stranu) je však věta poslední, kde KÚSK správně uvedl, že: *„Kumulativní vlivy jsou řešeny v rámci procesu EIA, orgán ochrany ovzduší se vyjadřuje k žádosti o závazné stanovisko k umístění konkrétního stacionárního zdroje znečišťování ovzduší.*". KÚSK tedy nejenže výše uvedenou námitku vypořádal, ale ještě správně uvedl, že coby orgán ochrany ovzduší není k řešení této problematiky věcně příslušný. Ani v tomto případě tak nelze dospět k závěru, že by napadené závazné stanovisko bylo nesprávné či nezákonné.

P o u č e n í

Proti tomuto závaznému stanovisku se nelze odvolat.

JUDr. Hana Dvořáková, MBA
ředitelka odboru výkonu státní správy I
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Obdrží:
Krajský úřad Středočeského kraje
odbor územního plánování a krajského stavebního úřadu
Zborovská 81/11
150 21 Praha 5

Na vědomí:
Krajský úřad Středočeského kraje
odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 81/11
150 21 Praha 5